

Universitätsbibliothek Paderborn

**Determinatio Theologice facultatis Parisie[n]sis, super
Doctrina Lvtheriana Hactenus per eam visa**

**Université <Paris> / Faculté de Théologie
Coloniae, 1521**

VD16 P 765

Decan[us] & facultas Theologi[a]e General[is] Schole Parisie[n]sis
o[mn]ib[us] Chr[ist]ifidelib[us] cu[m] syncero catholic[a]e [ver]itat[is]
amore. S.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34678

Decan⁹ & facultas Theologie General⁹ Schole
Parisiensis oīb⁹ Ch̄risti delib⁹ cū sincero catholice fītatis amore. S.

Dicit⁹ ille vas electōis Euāgelicusq; tubicē, ⁊ gentiū doctoz
Timothēū instituēs, vt curet seipm operariū incōfusibile ⁊
pbatū exhibere deo, recteq; tractatē ſob̄u vitatis, pphana hortat̄
et vaniloqa duitare, qm̄ h̄c multū pficiūt ad ipietatē. Nam si le⁹
mel recepta fuerint, mox serpet venenū, ⁊ obſoleſet catholice doc-
trīne vigor. Siqdē hereticorū sermo ſi aios aliqn̄ ſimpliciū occu-
parit, ſp latius diffundet, eosq; fallacib⁹ erroz inuolucris, qſi tena-
ci viſco inuolueſ, ſenſim a veritate ad ipietatē nimia deturbabit,
et pinde ac cancer morbo serpet, qui vbi corp⁹ viuet̄ attigerit, nō
definit paulatim vicinas occupare ptes, donec intulerit exitium.
Pleraq; huiusce rei exēpla recēſere pſacile ē. Nā cū adhuc in ad-
olescentia ſua eccl̄ia christi ſponsa flōrere cepiſſet, ſurrexere viri
mēdaces ⁊ impū, q a pitate excidētes, fidē illi⁹ ſubuertere moli-
rent, qles fuerūt, Hermogenes, Philet⁹, Hymeneus, ⁊ poſt illos
Ebion, Marcion, Apelles, deinde Sabell⁹, Maniche⁹, Ari⁹
Genesete ſo eadē ⁊ paulo enī tpa nr̄a, Valdo, Wicles, ⁊ Joānes
Hus. Hac etiā tēpeſtate, de pgenie illa viperaz ſuborti ſunt, phyl-
dolor filij nequā, q ſpecioſe matris nō h̄ntis maculā, neq; rugam
vnionis vinculū ſchismatice diſcindere conāt̄, vere ſiles viperul-
vt em ille coroſis matrū viſcerib⁹ nō exēut pſi qz eas extinxerint
ita hi parentē eccl̄iam exitiali ſuorū dogmatū pſtilentiq; veneno,
multipli nouaz inuentionū ſoetura, du iuſtare vident̄ ⁊ venerari,
(licet iextinguibile) poti⁹ tñ qz tū in ſe eſt interimūt, nō ferētes cu-
ipi ſint, ⁊ ancille filij, ⁊ illegitiuni, imo diaboli genimina, matris
eccl̄ie liberos legitimosq; filios, niſi eos ſuis pſtiler̄ doctrinis i-
ſiciāt, ⁊ venenatis iaculis cōtorqueāt, ſatagētes ſpēm matr̄ ac
decorē temerare ⁊ cōtaminare, Lui⁹ tñ facies ſp est terit grāz ple-
na, ſplendidissimusq; ornat⁹. Ipa em veluti regina a dextris ſpōſi
ſui i vestitu aſtat deaurato circudata varietate, legū, ceremonia-
rū, ſacramētoz, ⁊ bonorū hoīm ad pſentē vitā futuraq; pducetū
Hinc virulētis ſuis ſcriptis ⁊ ſermonib⁹ illā lacerare nō ceſſant, ⁊
p virib⁹ deturpare ſatagūt. Inter qz vn⁹ vel pcipu⁹ exiſtit qdaz
Martin⁹ Luther qz tū ex ſcriptis coplurib⁹ ei⁹ noie diuulgatis cō-
iectare licet, ſi mo titulo credēdū eſt, Ipe em pnoiatoz heretico-
rū dogmata (iſtar puaricatoris Ahiel, q ptra Jolue impatiōez
reediſcanit Hierico) iſtaurare ſtudet ⁊ noua cōfingere, q cū ad
ſobrietatē ſapere minime didicerit, plus vn⁹ ſapere plūmit qz cete-
ri qz in eccl̄ia ſunt aut fuerūt, Qm̄ nēpe vniuersitatuz ſchole
ſuū auſſus eſt pferre iudiciū, pſcoz qz v̄l ſctoz doctoz eccl̄ie ſen-
tentias ptenit, ⁊ vt ad impietatē cumulū addat, ſacroz sanctoē
pſilioz eneruare pſendit, qſi ſc̄z ad fideliū ſalutē necaria Luthe-

Ita soli deo reseruarit. quod perteritis seculis nesciuit ecclia, et ad hec us
cepta in tenebris et errorum cecitate suam sponsam chris dimiserit. Q
ui impia et inuercida arrogatiæ vinculis, cœluris, uno ignibz et flâ
mis coerceda potius quam ratione pruincenda. Non enim quod ita sentit et scri
bit prima fidei principia abnegat, et ipietatem palam profitef. Nonne ipius
se pdit et infidele quicquam orthodoxe fidei, scilicet ecclie doctoribus, ac sa
cris scriptis credere deditat? Is nepe cui credet quod catholicæ ecclie
fide habere retractat? Aut quo catholicis ascribet, quod eccliam non
audit: cum ex ore vitatis dictum sit, Si eccliaz non audierit sit tibi si
cut Ethnici et publicani? Porro ista est peculiaris hereticorum insa
nia, ut scripturas per votum protorquetes sese eas solos credat intelli
gere, solos se ad veritatem Euagelij putent ambulare, solos se et quod
falsa religione seducunt, salutem preceq; arbitrent, nec cuiuscumque docto
ris quantum scientia aut eruditio, sed nec ipius ecclie auctoritatē suscipe
re velint protra eam quam semel sibi profixerint scripturas intelligētias.
Hoc approbat insanus Montanus cum suis Prisca et Maximilla, scilicet
spiritus aduentus in se propulsus ipsissime credens magis quam in apostolis. Hoc et
impius Manicheus, quod vanitate Luciferi seductus usq; adeo delirauit
ut se spiritum a Chro missum assereret. Hoc item Secundinus eiusdem
Manichei discipulus, qui Augustinum et catholicos ceteros errare
profiditer asseueras, quod eidem adolescentem Augustinum scripturam non inuenire
quodammodo aeterni iudicis tribunal posuit, deserto Manicheo re
spodere valeret. Mos nepe iste est hereticorum. At vero dum eccliaz au
dire nolunt, nec ferunt suam christianam disciplinem ingo colla submit
tere, illudētibus sibi spiritibus medacij et terroris, in manifestos corru
unt errores, et profide execrandas profitemur blasphemias, quod Luther
ipse seu auctor quis est opusculorum illorum editorum nomine, luce clarum de
monstrat, quod dum ecclie et scotorum patrum salutaria respuit documenta, et
heresiarcha factus est et viruletus veteri heretum innovator. De libe
to namque arbitrio differens Manicheos sequitur, de trinitate et ipsis quod ea per
cedunt, Hussitas, Wiclefistas vero de confessione, De preceptis Berg
ardos, Catharos de punitio hereticorum, de imunitate ecclastico
rum et Euagelicis consilios Valdenses et Bohemos. De iuramento, con
sentit hereticis, quod se iactitatem de ordine apostolorum. De obseruatōe legali
um Ebionitarum heresi ppinq. Leterum de sacramentali absolute, sa
tisfactōe, pparatōe ad Eucharistiam, scripturas non aduertes sed p
uertes, ite de peccatis, de poenis pugatorijs, de generalibus consilios, non
ferendos disseminat errores. Sed et de physie perclaris institutis pperā
loquitur ignorans, sicut de prætecclesiastica, et de indulgentijs multa. Nec
ta pestiferá doctrinā euomuisse ostentat, libet insuper edidit, si titulo
credet, cui de captiuitate Babylonica nomine indidit, usq; adeo va
rijs res perspicuum erroribus, ut iure cum Alcharano fieri mereat. In eo
sitque de extintas heresibus et funditus extirpatas, quod ne vestigia quedam
ulla restabat, super his pertinet quod ad sacramenta ecclie spectat, sus

a 4.

citare, ac in lucē reuocare totis animi virib⁹ st̄edit, Scriptor q⁹
cūq⁹ is est ecclie numerū Christi hosti⁹ pnicolus ⁊ antiq⁹ blasphem⁹
miaz istaurator execrād⁹. Bohemor⁹, nāq⁹ Ablegēsiu, Claldesiu,
Heracleonitaz, Pepucianor⁹, Erianor⁹, Laperianor⁹, Iouinian⁹
staru, Artotyritaru, ceterorūq⁹ id gen⁹ monstror⁹ inianiq⁹ p aucto
re in eodē pprobāt libro, amendant, extollūt. Quare nr̄e pfectio
nis ec agnoscētes, hmoi pullulatib⁹ pestiferis errorib⁹ magisq⁹ ac
magis in dies excrescētib⁹ toto conatu obuiare. qd tandē nob̄ de
hmoi doctrina visum sit, plane apire voluim⁹, ⁊ nostrā sup ea sen
teria christianis oīb⁹ publicare, ne, qd absit, eliminata iā pdē taz
multiplex ipietas qzū in nobis ē, vlt̄er⁹ serpat, ⁊ doctrina fallax
a patre mendacij exorta fidelē inficiat populu dei.

¶ Sollicit⁹ itaq⁹ p nos examinata ac maturi⁹ vniuersa doctrina Lu
theriano ascripta noi, ⁊ ad plenū discussa, execrādis illam errorib⁹
scatere certo dep̄hēdim⁹ ⁊ iudicauim⁹, ⁊ fidē potissimū ptingētib⁹
et mores. Qdq⁹ simplicis populi seductiua sit, oīb⁹ doctoris in
iuria, potestati ecclie ⁊ ordini Hierarchico ipie derogatiua, apte
schismatica. sacre scripture aduersa, tei⁹ deprauatiua, atq⁹ in spm
scim blasphema, ⁊ iō veluti reipublice ch̄riane pnicolam cēsem⁹
ōno exterminādā ac palā vlt̄ricib⁹ flāmis pmittēdā. Auctore vo
ad publicā abiuratōem modis oīb⁹ iuridicis ppellēdū

¶ Ut aut id clari⁹ cūctis inotescat, aliqt ex p̄fatis script⁹ excep
tas ppōnes ordine qdā digessim⁹, ⁊ nostrā cuiq⁹ adieci⁹ cēsu
rā, patrū nr̄or⁹ morē imitati, q alien⁹ vtq⁹ no est ab obseruata per
ap̄los lege definiēdi Proposito nāq⁹ de legaliū obseruatōne dubio
qd sentiret ipi paucis explicuerūt rōnib⁹ (cur ita definirēt) nullis
scripto mādatis, quē modū qz̄ decernēdi sacra p̄sueverūt tenere
p̄cilia. Materiē vo p nos discussē h̄e p̄sertim q̄s in p̄niciaz edere
p̄stitutum⁹, fm suas inuicē p̄niciōnes sequēti mostrant̄ indice

¶ Index materiaꝝ ex varijs Lutheri libris excep
tar⁹ p Theologie vniuersitatis Parisieni facultatez. Et p̄mo exli
bro de captiuitate Babylonica.

De sacramentis De p̄stitutionib⁹ ecclesie
De operū eq̄ilitate De votis De diuina essentia
¶ Materiē ex alijs eiusdē Lutheri libris excep̄te.
De p̄ceptōe beate ⁊ glioſe ſginis De contritōe
De cofessione De absolutione De satisfactōne
De accedentib⁹ ad Eucharistiā De certitudie charitat⁹ habite
De peccatis De p̄ceptis De p̄silij euāgelicis
De purgatorio De p̄cilijs vniuersalib⁹ ecclesie
De hereticoꝝ pena De legaliū cessatōe De bello adūsus Tur
De imunitate ecclasticor⁹ De libero arbitrio (cas
De philosophia ⁊ Theologia scholastica.